

Budapest, 1929. március 30. – Budapest, 2001. május

Tisztviselő családban született. 1951-en a Budapesti Műszaki Egyetemen vegyészmérnök, 1959-ben a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen mérnök-közgazdász oklevelet szerzett; 1958-tól a kémiai tudományok kandidátusa, 1966-tól doktora. A Magyar Ásványolaj és Földgáz Kísérleti Intézet kutatómérnöke és a kenőolajfinomító kísérleti üzem vezetője volt, 1952-től tudományos munkatárs valamint a MÁFKI Ásványolajfeldolgozó Gyár létesítményi főmérnöke. 1954-ben a Tervosztály osztályvezető helyettese. 1957-től a Sugárkémiai Csoport illetve Osztály osztályvezető tudományos főmunkatársa, 1961 és 1963 között tudományos osztályvezető és a budapesti motorkísérleti telep vezetője volt. Ezután az Országos Atomenergia Bizottság illetve az MTA Izotóp Intézetet tudományos igazgatóhelyettese, 1970 és 1975 között főigazgatója, majd 1993-ig a Fizikai kémiai Főosztály vezetője. 1993-tól főtanácsadó. Több magyar és nemzetközi egyetem tanára, vendégprofesszora volt. A BME Mérnöktovábbképző Intézet igazgatója 1976-tól 1983-ig. 1983. október 20-ától a Művelődésügyi Minisztériumban felsőoktatási miniszterhelyettes. 1986. novemberében az MSZMP KB Tudományos, Közoktatási és Kulturális Osztálya saját kérésére beosztásából felmentését javasolta.